

Czwartek, 9 października 2008 r.

76. apeluje do państw członkowskich o podjęcie środków mających na celu zmniejszenie szczególnego narażenia imigrantów wykonujących pracę niezgłoszoną;
77. jest zdania, że problem zatrudnienia imigrantów o nieuregulowanej sytuacji prawnej jest problemem złożonym, którego nie można jednak rozwiązać, ograniczając się tylko do nałożenia kar na pracodawców, lecz który wymaga działań przekrojowych o szerokim zasięgu; w szczególności uważa, że należy się tu kierować się wytycznymi MOP, zgodnie z którymi pracownicy migrujący powinni otrzymać wsparcie w zakresie korzystania ze swoich praw;
78. wyraża przekonanie, że zwalczanie pracy niezgłoszonej wymaga wszechstronnego podejścia, które powinno uwzględnić potrzebę ochrony i propagowania praw imigrantów pracujących legalnie i nielegalnie, doświadczających wyzysku ze strony pracodawców;
79. wyraża przekonanie, że zwalczanie pracy niezgłoszonej wykonywanej przez nielegalnych imigrantów nie może być prowadzone w sposób skuteczny bez otwarcia legalnych kanałów imigracji w celu zagwarantowania Unii niezbędnej siły roboczej o wysokich lub niskich kwalifikacjach z państw trzecich;
80. uważa, że walka z rosnącą gospodarką nieformalną, a w szczególności z wyzyskiem pracowników będących nielegalnymi imigrantami, może opierać się nie tylko na polityce odsyłania do kraju, lecz również na instrumentach i mechanizmach zapobiegania i przeciwdziałania wyzyskowi pracujących imigrantów, uwzględniających uznanie i poszanowanie podstawowych praw człowieka;
81. wzywa wszystkie państwa członkowskie do pilnego podpisania i ratyfikowania Konwencji Rady Europy o przeciwdziałaniu handlowi ludźmi;
82. nakłania państwa członkowskie do opracowania lub wzmocnienia odpowiednich środków legislacyjnych w celu zachęcenia wyzyskiwanych imigrantów do ujawnienia ich sytuacji, co w szczególności ułatwiłoby skuteczniejsze zwalczanie pracy niezgłoszonej;
83. opowiada się za połączonymi procedurami inspekcji finansowej, fiskalnej oraz inspekcji pracy celem zwalczania pracy niezgłoszonej;
84. zwraca się do Komisji o zacieśnienie współpracy administracyjnej i wymiany dobrych praktyk w zakresie zwalczania na poziomie Wspólnoty szarej strefy gospodarczej;
85. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Propagowanie integracji społecznej i walki z ubóstwem, w tym ubóstwem dzieci, w UE

P6_TA(2008)0467

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2008 r. w sprawie propagowania integracji społecznej i walki z ubóstwem, w tym ubóstwem dzieci, w Unii Europejskiej (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji „Modernizacja ochrony socjalnej na rzecz większej sprawiedliwości społecznej i spójności gospodarczej: dalsze propagowanie aktywnej integracji osób najbardziej oddalonych od rynku pracy” (COM(2007)0620),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie „Konsultacji dotyczących działań na szczeblu UE mających na celu aktywną integrację osób najbardziej oddalonych od rynku pracy” (COM(2006)0044) oraz sprawozdanie podsumowujące służb Komisji w sprawie wyniku tych konsultacji,

Czwartek, 9 października 2008 r.

- uwzględniając zalecenie Rady 92/441/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnych kryteriów dotyczących wystarczających środków i pomocy społecznej w systemach ochrony socjalnej ⁽¹⁾ oraz zalecenie Rady nr 92/442/EWG z dnia 27 lipca 1992 r. w sprawie konwergencji celów ochrony socjalnej i polityk ⁽²⁾,
- uwzględniając opinię Komisji w sprawie sprawiedliwych pensji (COM(1993)0388),
- uwzględniając krajowe programy reform w ramach strategii lizbońskiej, krajowe sprawozdania dotyczące strategii na rzecz ochrony socjalnej i integracji społecznej z lat 2006-2008 i ich aktualizacje z roku 2007, przedstawione przez państwa członkowskie,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie 2008 w sprawie zabezpieczenia społecznego i integracji społecznej (COM(2008)0042) oraz wspólne sprawozdanie dotyczące zatrudnienia 2007/2008, przyjęte przez Radę w dniu 13 i 14 marca 2008 r.,
- uwzględniając sprawozdanie grupy zadaniowej Komisji Ochrony Socjalnej dotyczące ubóstwa dzieci i dobrobytu w UE ze stycznia 2008 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw ekonomicznych, socjalnych i kulturalnych ONZ z 1966 r.,
- uwzględniając art. 3, 16, 18, 23, 25, 26 i 29 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 i A/RES/50/107,
- uwzględniając dokumenty Rady Gospodarczej i Społecznej Narodów Zjednoczonych E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 i E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25, E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW) przyjętą w 1979 r.,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju ONZ z 2000 r., a w szczególności wyeliminowanie ubóstwa i głodu (cel pierwszy), zapewnienie powszechnego nauczania na poziomie podstawowym (cel drugi) i równości mężczyzn i kobiet (cel trzeci) oraz ochronę środowiska (cel siódmy),
- uwzględniając Konwencję praw dziecka ONZ z 1989 r. oraz jej Protokół fakultatywny w sprawie handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii,
- uwzględniając międzynarodową konwencję ONZ o ochronie praw wszystkich pracowników-migrantów i członków ich rodzin z 1990 r.,
- uwzględniając międzynarodowy plan działania ONZ dotyczący starzenia się społeczeństw z 2002 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych z 2006 r. oraz dodatkowe protokoły załączone do niej,
- uwzględniając konwencje MOP nr 26 i 131 w sprawie ustalania płac minimalnych,
- uwzględniając Agendę ONZ i MOP na rzecz godnej pracy;
- uwzględniając komunikat Komisji „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich: wkład Unii w realizację programu godnej pracy na świecie” (COM(2006)0249) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechnienia godnej pracy dla wszystkich ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 245 z 26.8.1992, s. 46.

⁽²⁾ Dz.U. L 245 z 26.8.1992, s. 49.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 321.

Czwartek, 9 października 2008 r.

- uwzględniając wnioski z nieformalnego posiedzenia ministrów ds. zatrudnienia i spraw społecznych w Berlinie w dniach 18-20 stycznia 2007 r. w sprawie „dobrej pracy”,
- uwzględniając art. 34, 35 i 36 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, które w szczególności określają prawo do pomocy społecznej i mieszkaniowej, wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego oraz dostęp do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym,
- uwzględniając Wspólnotową Kartę Podstawowych Praw Socjalnych Pracowników z 1989 r. oraz zmienioną Europejską Kartę Socjalną Rady Europy z 1996 r.,
- uwzględniając zalecenia europejskich partnerów społecznych zawarte w sprawozdaniu pt. „Główne wyzwania, przed jakimi stoją europejskie rynki pracy: wspólna analiza europejskich partnerów społecznych” z dnia 18 października 2007 r.,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾ oraz rezolucję Parlamentu z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie sytuacji Romów w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie stosowania otwartej metody koordynacji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji „Ocena realiów społecznych — Sprawozdanie okresowe na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej w 2007 r.” (COM(2007)0063) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie oceny realiów społecznych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku strategii UE na rzecz praw dziecka” (COM(2006)0367) oraz związaną z nim rezolucję Parlamentu z dnia 16 stycznia 2008 r. ⁽⁶⁾, a w szczególności jej punkty 94-117,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Odnowione zobowiązanie na rzecz europejskiego modelu społecznego: udoskonalenie otwartej metody koordynacji w zakresie ochrony socjalnej i integracji społecznej” (COM(2008)0418),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010), (COM(2007)0797), oraz stanowisko zajmowane w tej kwestii przez Parlament Europejski, przyjęte w dniu 17 czerwca 2008 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie rozwiązania kwestii bezdomności ulicznej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wnioski i zalecenia zawarte w przełomowym studium Sekretarza Generalnego ONZ z 2006 r. w sprawie przemocy wobec dzieci, zgodnie z którym nierówności gospodarcze i wykluczenie społeczne należą do czynników pociągających za sobą ryzyko maltretowania dzieci,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pt. „Nowy europejski program działań społecznych” z dnia 9 lipca 2008 r.,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów pt. „Aktywna integracja” z dnia 18 czerwca 2008 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, s. 129.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, s. 604.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0163.

Czwartek, 9 października 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji „W kierunku Europejskiej karty praw odbiorców energii” (COM(2007)0386),
- uwzględniając art. 136 do 145 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0364/2008),
- A. mając na uwadze, że Rada Europejska w Nicei w dniach 7-9 grudnia 2000 r. ustanowiła cel UE, jakim jest osiągnięcie zdecydowanego i mierzalnego ograniczenia ubóstwa oraz wykluczenia społecznego do roku 2010; mając na uwadze, że należy przyspieszyć postępy zmierzające do osiągnięcia tego celu,
- B. mając na uwadze, że Rada Europejska uzgodniła na posiedzeniu w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. likwidację ubóstwa wśród dzieci w Europie do roku 2010,
- C. mając na uwadze, że Rada Europejska na posiedzeniu w Nicei w dniach 7-9 grudnia 2000 r. wezwała państwa członkowskie do zagwarantowania prowadzenia działań w następstwie zalecenia z 1992 r. w sprawie minimalnego gwarantowanego dochodu zapewnianego przez systemy ochrony socjalnej,
- D. mając na uwadze, że w zaleceniu Rady 92/441/EWG uznano „podstawowe prawo osoby do wystarczających środków i pomocy społecznej, aby żyć w sposób nieuchybający ludzkiej godności”,
- E. mając na uwadze, że we Wspólnotowej Karcie Podstawowych Praw Socjalnych Pracowników z 1989 r. uznano prawo pracowników do „godziwej pensji”; mając na uwadze, że w 1993 r. Parlament i Komisja zajęły się potrzebą skoordynowania polityk dotyczących minimalnych pensji w celu wdrożenia prawa pracowników do pensji, która jest „wystarczająca, aby mogli utrzymywać godny standard życia”,
- F. mając na uwadze, że w początkowym okresie angażowania się Unii w walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym — w 2001 r. — 55 milionów ludzi w Unii żyło na progu ubóstwa (15 % populacji UE-15); mając na uwadze, że w 2005 r. wartość ta wzrosła do 78 milionów (16 % populacji UE-25),
- G. mając na uwadze, że utrzymujące się różnice w wynagrodzeniu kobiet i mężczyzn stawiają kobiety na gorszej pozycji w ucieczce przed ubóstwem,
- H. mając na uwadze, że wobec braku wszelkich transferów socjalnych ryzyko zagrożenia ubóstwem w Unii, zwłaszcza w odniesieniu do kobiet, wzrosłoby z 16 do 40 %, lub do 25 % wyłączając świadczenia emerytalne,
- I. mając na uwadze, że krótsze, wolniejsze i gorzej wynagradzane kariery zawodowe kobiet także mają wpływ na ryzyko popadania przez nie w ubóstwo, zwłaszcza w przypadku kobiet powyżej 65 roku życia (21 %, czyli 5 punktów więcej niż w przypadku mężczyzn),
- J. mając na uwadze, że dzieci i młodzież stanowią prawie jedną trzecią mieszkańców Unii Europejskiej, a 19 milionów dzieci żyje na skraju ubóstwa, że wiele z nich jest rozłączonych z rodzinami wskutek ubóstwa tych ostatnich; mając na uwadze istnienie złożonych związków między ubóstwem, wychowaniem i dobrobytem dzieci w różnych warunkach społecznych, co dotyczy również ochrony dzieci przed wszelkiego rodzaju nadużyciami,
- K. mając na uwadze, że w szczególności skrajne ubóstwo i wykluczenie społeczne stanowi naruszenie wszystkich praw podstawowych,
- L. mając na uwadze, że wykluczenie społeczne w dalszym ciągu dotyka dużą część mieszkańców Unii, gdyż co piąty z nich żyje w mieszkaniach niespełniających norm, każdego dnia około 1,8 miliona osób szuka schronienia w specjalistycznych schroniskach dla bezdomnych, 10 % osób żyje w gospodarstwach domowych, w których nikt nie pracuje, stopa długotrwałego bezrobocia sięga 4 %, 31 milionów (czyli 15 %) pracowników otrzymuje skrajnie niskie zarobki, 8 % pracowników (czyli 17 milionów) żyje w ubóstwie, mimo że ma pracę, odsetek uczniów wcześniej porzucających naukę przekracza 15 %, a ponadto nadal utrzymuje się „przepaść cyfrowa” (44 % mieszkańców UE nie potrafi posługiwać się Internetem ani komputerem),

Czwartek, 9 października 2008 r.

- M. mając na uwadze, że ubóstwo i nierówność w sposób niewspółmierny dotyka kobiety; mając na uwadze, że średnia płaca kobiet wynosi zaledwie 55 % średniej płacy mężczyzn; mając na uwadze, że ubóstwo w znacznym i niewspółmiernym stopniu dotyka kobiety w starszym wieku; mając na uwadze, że niemożność uzyskania dostępu do wysokiej jakości usług zwiększa w niedopuszczalny sposób ryzyko ubóstwa kobiet,
- N. mając na uwadze, że władze regionalne i lokalne już teraz są w znacznej mierze odpowiedzialne za zapewnienie usług użyteczności publicznej i świadczeń rzeczowych, lecz jednocześnie podlegają naciskowi na obniżenie budżetów publicznych,
- O. mając na uwadze, że inwestowanie w dzieci i młodzież pomaga zwiększyć dobrobyt gospodarczy całego społeczeństwa i przerywa pasmo niedostatku i mając na uwadze, że sprawą zasadniczą jest zapobieganie problemom lub interweniowanie niezwłocznie po ich stwierdzeniu, aby zachować życiowe szanse dzieci,
- P. mając na uwadze, że ubóstwo i bezrobocie wiążą się ze złym stanem zdrowia i z niedostatecznym dostępem do opieki zdrowotnej, co wynika z takich czynników, jak nieodpowiednia dieta, gorsze warunki życia na obszarach nieuprzywilejowanych, nieodpowiednie warunki mieszkaniowe i stres,
- Q. mając na uwadze, że skutki nierówności, ubóstwa, wykluczenia społecznego i braku szans są wzajemnie powiązane i wymagają spójnej strategii na szczeblu państw członkowskich, skupiającej się nie tylko na dochodach i dobrach materialnych, ale również na takich kwestiach, jak dostęp do zatrudnienia, edukacji i usług zdrowotnych, społeczeństwo informacyjne, kultura, transport i szanse dla przyszłych pokoleń,
- R. mając na uwadze, że według statystyk Unii Europejskiej dotyczących dochodów i warunków życia (EU-SILC) w okresie 2000-2005 nierówności płacowe w Unii (stosunek 20 % najwyższych dochodów do pozostałych 80 %) znacznie wzrosły (z 4,5 do 4,9), a zatem w 2005 r. dochody 20 % najbogatszych mieszkańców Unii były prawie pięciokrotnie wyższe niż dochody pozostałych 80 % mieszkańców,
- S. mając na uwadze, że pobyt w więzieniu bez odpowiedniej resocjalizacji i edukacji często prowadzi jedynie do dalszego wykluczenia społecznego i bezrobocia,
- T. mając na uwadze, że 16 % wszystkich pracujących mieszkańców Unii to osoby niepełnosprawne (Eurostat 2002); mając na uwadze, że poziom bezrobocia wśród osób niepełnosprawnych, w tym osób z problemami psychicznymi, osób starszych oraz osób należących do mniejszości etnicznych w całej Unii pozostaje niedopuszczalnie wysoki; mając na uwadze, że 500 000 osób niepełnosprawnych nadal żyje w dużych ośrodkach zamkniętych,

Bardziej całościowe podejście do aktywnej integracji społecznej

1. z zadowoleniem przyjmuje podejście Komisji do aktywnej integracji społecznej; jest zdania, że wspólnym celem polityk aktywnej integracji społecznej musi być wdrażanie praw podstawowych w celu umożliwienia ludziom godnego życia i uczestnictwa w życiu społeczeństwa oraz w rynku pracy;
2. uważa, że polityka aktywnej integracji społecznej musi przynosić widoczne skutki w zakresie zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, zarówno dla osób pracujących („pracujący ubodzy”), jak i dla osób niemających płatnego zatrudnienia; zgadza się z Komisją, że bardziej całościowe podejście do aktywnej integracji społecznej powinno opierać się na następujących wspólnych zasadach:
 - a) wsparciu dochodu wystarczające do zapobieżenia wykluczeniu społecznemu: zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności państwa członkowskie powinny opracować programy minimalnych dochodów, powiązane z nimi świadczenia i pomoc społeczną, które powinny być łatwo dostępne i zapewniać wystarczające środki, a także powinny opracować dodatkowo strategiczny plan dotyczący polityki w zakresie aktywnej integracji społecznej, aby wydzwignąć ludzi z ubóstwa i zapobiegać wykluczeniu społecznemu (odnotowując, że polityka aktywnej integracji obejmuje większą sprawiedliwość systemów ochrony socjalnej oraz zapewniać szczególne środki ochrony (np. rehabilitację, szkolenia, doradztwo, opiekę nad dziećmi, pomoc mieszkaniową, naukę języka dla imigrantów i służby wsparcia) w celu umożliwienia ludziom godnego życia);

Czwartek, 9 października 2008 r.

- b) powiązaniu z integracyjnymi rynkami pracy: polityka w zakresie aktywnej integracji powinna mieć na celu pobudzanie tworzenia stabilnych i bezpiecznych miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji, zwiększanie atrakcyjności miejsc pracy, tworzenie miejsc pracy dobrej jakości i wspieranie jakości zatrudnienia, zapewnianie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i higieny pracy, podnoszenie produktywności i aktywne wspieranie osób najmniej uprzywilejowanych, zapewnienie szczególnych środków wsparcia i usług mających na celu pomoc w wejściu na rynek pracy oraz propagowanie utrzymywania dostępu do miejsc pracy oraz rozwoju przedsiębiorczości i zapewnienie wsparcia podczas poszukiwania pracy, wysokiej jakości edukacji, szkoleń zawodowych, doskonalenia zawodowego i uczenia się przez całe życie, doradztwa dostosowanego do indywidualnych potrzeb, specjalnego wsparcia oraz w razie absolutnej konieczności subsydiowanego zatrudnienia w przypadkach najbardziej narażonych grup społecznych, takich jak pracownicy niepełnosprawni;
- c) powiązaniu z lepszym dostępem do usług wysokiej jakości: kryteria, takie jak dostępność, przystępna cena, otwartość, przejrzystość, powszechność i odpowiednia jakość niezbędnych usług (usług socjalnych, usług świadczonych w ogólnym interesie (gospodarczym)) muszą zostać wzmocnione, aby propagować spójność społeczną i terytorialną, gwarantować prawa podstawowe i zapewniać godne życie, zwłaszcza narażonym i nieuprzywilejowanym grupom społecznym, takim jak osoby niepełnosprawne, starsze, rodziny z jednym rodzicem i duże rodziny, i należy tworzyć usługi w sposób uwzględniający potrzeby różnych grup; trzeba unikać dalszej prywatyzacji usług publicznych i socjalnych, dopóki nie zostanie zapewniona przystępność, jakość i dostępność dla wszystkich obywateli;
- d) włączanie problematyki płci, niedyskryminacji i aktywnego uczestnictwa: polityka aktywnej integracji musi zapewnić propagowanie równości mężczyzn i kobiet i przyczynić się do likwidowania wszelkich form dyskryminacji we wszystkich aspektach aktywnej integracji społecznej wymienionych powyżej; aktywne uczestnictwo: należy propagować dobre zarządzanie, uczestnictwo i integrację wszystkich istotnych uczestników poprzez bezpośrednie angażowanie grup dotkniętych ubóstwem, wykluczeniem społecznym i nierównością zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim — a zwłaszcza osób żyjących w skrajnym ubóstwie — a także partnerów społecznych i organizacji pozarządowych w opracowywanie strategii, zarządzanie nimi oraz ich wdrażanie i ocenę;

3. uważa, że należy rozszerzyć zakres zalecenia Rady 92/441/EWG i uaktualnić je w świetle wyników oceny realiów społecznych w Unii i proponowanego całościowego podejścia do aktywnej integracji, a ponadto że zalecenie to powinno odpowiednio uwzględniać pojawienie się nowych zagrożeń społecznych związanych ze zmianami demograficznymi oraz z gospodarką opartą na wiedzy i na usługach;

4. popiera opinię Komisji, zgodnie z którą bardziej całościowe podejście do aktywnej integracji powinno również w szczególności skupiać się na zwalczaniu ubóstwa dzieci, eliminowaniu nierówności w dostępie do opieki zdrowotnej i w zakresie stanu zdrowia, rozwiązywaniu problemu ubóstwa i wykluczenia społecznego związanego z publicznymi i prywatnymi rentami i emeryturami, a także na zapewnieniu godnej i dobrej jakościowo opieki długoterminowej;

Gwarantowanie wystarczających dochodów w celu zapewnienia wszystkim godnego życia

5. zauważa, że większość państw członkowskich UE 27 państw dysponuje krajowymi systemami minimalnych dochodów, ale niektóre go nie posiadają; zachęca państwa członkowskie, aby zapewniły system gwarantowanego minimalnego dochodu na rzecz integracji społecznej oraz wzywa je do wymiany najlepszych praktyk; uznaje, że tam, gdzie świadczona jest pomoc socjalna, państwa członkowskie mają obowiązek zadbać, by obywatele rozumieli swoje uprawnienia i mogli je uzyskiwać;

6. wyraża głębokie ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie wydają się nie uwzględniać zalecenia Rady 92/441/EWG, w którym uznano „podstawowe prawo osoby do wystarczających zasobów i pomocy społecznej, aby żyć w sposób nieuchybający ludzkiej godności”;

7. zgadza się z Komisją, że pomoc społeczna znajduje się już w większości państw członkowskich poniżej poziomu zagrożenia ubóstwem; nalega, aby głównym celem programów wspierania dochodów było wydzwignięcie ludzi z ubóstwa i umożliwienie im godnego życia; wzywa Komisję do sprawdzenia, w jakim stopniu bezwarunkowy dochód podstawowy przysługujący obywatelom jest skuteczny w zwalczaniu ubóstwa;

8. wzywa Komisję, by przedstawiła szczegółowe sprawozdanie, w którym odpowie na pytanie, czy opieka społeczna w państwach członkowskich (m.in. programy minimalnych dochodów i związane z nimi świadczenia, zasiłki dla bezrobotnych, renty inwalidzkie i rodzinne, ustawowe i dodatkowe systemy emerytalne, świadczenia dla przechodzących na wcześniejszą emeryturę) zapewnia dochody powyżej progu ubóstwa w Unii, który wynosi 60 % krajowej mediany dochodów ekwiwalentnych;

Czwartek, 9 października 2008 r.

9. sugeruje Komisji rozważenie określenia wspólnej metodologii obliczania minimum egzystencji i minimum socjalnego (koszyk dóbr i usług) dla zapewnienia porównywalnych miar poziomu ubóstwa i określenia kryterium dla niezbędnej ingerencji społecznej;
10. przypomina, że ryzyko znalezienia się w sytuacji skrajnego ubóstwa jest większe w przypadku kobiet niż mężczyzn; podkreśla, że utrzymująca się dzisiaj tendencja feminizacji ubóstwa w społeczeństwach europejskich dowodzi, że obecne ramy systemów ochrony socjalnej i wiele obszarów polityki społecznej, gospodarczej i zatrudnienia w Unii nie są przeznaczone do zaspokajania potrzeb kobiet lub likwidowania różnic w pracy kobiet; podkreśla, że ubóstwo i wykluczenie społeczne wśród kobiet w Europie wymaga specjalnych, wielorakich i zróżnicowanych ze względu na płeć reakcji politycznych;
11. stwierdza, że odpowiednie schematy minimalnych dochodów są podstawowym warunkiem wstępnym budowania Unii Europejskiej opartej na sprawiedliwości społecznej i jednakowych szansach dla wszystkich; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania minimalnego dochodu w okresach bez pracy lub między kolejnymi zatrudnieniami ze szczególnym uwzględnieniem grup kobiet, które mają dodatkowe obowiązki;
12. wzywa Radę, aby wyraziła zgodę na określenie celu UE dotyczącego programów minimalnych dochodów oraz programów składkowych dochodów zastępczych, zapewniających wsparcie dochodu w wysokości co najmniej 60 % krajowych średnich zrównanych dochodów, a następnie zgodę na harmonogram dotyczący realizacji tego celu we wszystkich państwach członkowskich;
13. uważa, że ryzyko popadnięcia w ubóstwo jest większe dla kobiet niż dla mężczyzn, szczególnie w starszym wieku, ponieważ systemy ubezpieczeń społecznych są często oparte o zasadę ciągłego wynagrodzanego zatrudnienia; wzywa do ustanowienia zindywidualizowanego prawa do stosownego minimalnego dochodu, który nie będzie uwarunkowany składkami związanymi z zatrudnieniem;
14. jest zdania, że ubóstwo dotykające osoby już zatrudnione świadczy o nienaturalnych i niesprawiedliwych warunkach zatrudnienia, oraz wzywa do skoncentrowania wysiłki celem zaradzenia temu stanowi rzeczy w taki sposób, aby wynagrodzenie ogólnie, a zwłaszcza pensje minimalne — bez względu na to, czy mają charakter ustawowy, czy charakter układów zbiorowych — zapobiegały ubóstwu osób pracujących i zapewniały godny standard życia;
15. wzywa Radę, aby wyraziła zgodę na cel UE, zgodnie z którym pensje minimalne (ustawowe, na podstawie uzgodnień grupowych na szczeblu krajowym, regionalnym czy branżowym) gwarantowałyby wynagrodzenie w wysokości co najmniej 60 % odpowiedniej średniej pensji (krajowej, branżowej itd.) i ponadto na harmonogram dotyczący osiągnięcia tego celu we wszystkich państwach członkowskich;
16. zauważa, że programy zapewniające minimalne pensje były uzupełnione pakietem środków wspierających w celu ułatwienia integracji społecznej, przy czym taki pakiet obejmuje narzędzia integracji społecznej, na przykład w zakresie pomocy mieszkaniowej, a także wsparcie dla edukacji, szkoleń i doszkalania zawodowego, nauki przez całe życie, a także racjonalnego zarządzania gospodarką i programów wspierania dochodów, w celu pomocy w pokrywaniu kosztów ponoszonych przez pojedyncze osoby i gospodarstwa domowe, w taki sposób, aby zapewnić zaspokojenie potrzeb życiowych i potrzeb dotyczących nauki przez całe życie, z naciskiem na osoby samotne, rodziny z jednym rodzicem oraz rodziny wielodzietne;
17. wzywa państwa członkowskie do przeanalizowania ich często złożonych i powikłanych siatek programów wspierania dochodów bez względu na ich rodzaj (czy to programy dochodów minimalnych i związane z nimi świadczenia, programy składkowych dochodów zastępczych, czy inne) w celu poprawy ich dostępności, skuteczności i wydajności;
18. uważa, że państwa członkowskie powinny zapewniać ukierunkowane świadczenia dodatkowe dla grup nieuprzywilejowanych (takich jak osoby niepełnosprawne lub przewlekle chore, samotni rodzice lub wielodzietne gospodarstwa domowe), pokrywające dodatkowe koszty związane m.in. ze wsparciem indywidualnym, korzystaniem ze specjalnego sprzętu, a także z opieką medyczną i społeczną, ustanawiając między innymi przystępne ceny leków dla mniej uprzywilejowanych grup społecznych; podkreśla potrzebę zapewnienia godnego poziomu rent i emerytur;
19. uznaje występowanie nierównego rozkładu dochodów wśród osób samozatrudnionych i fakt, że jedna czwarta samozatrudnionych żyje poniżej granicy ubóstwa, w związku z czym przedsiębiorcom należy przyznać większe wsparcie instytucjonalne, aby zapobiec wpadaniu w pułapkę ubóstwa;

Czwartek, 9 października 2008 r.

Zlikwidowanie ubóstwa dzieci: od analizy do ukierunkowanej polityki i jej realizacji

20. podkreśla znaczenie całościowego podejścia do bezpieczeństwa materialnego i dobrobytu dzieci, opartego na perspektywie skupionej wokół praw dziecka w ramach Konwencji praw dziecka ONZ, tak aby rodziny, zwłaszcza wielodzietne, mogły korzystać z wystarczającego poziomu dochodów w celu zapewnienia dzieciom odpowiednich warunków mieszkaniowych i żywieniowych, a także dostępu do opieki zdrowotnej, usług społecznych i edukacji na odpowiednim poziomie, z myślą o harmonijnym rozwoju zarówno pod względem fizycznym, jak i osobowościowym; uznaje jednak, że dla państw członkowskich podstawowe potrzeby dzieci powinny przeważać nad względami finansowymi;

21. wzywa instytucje UE, państwa członkowskie i stowarzyszenia zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego do dopilnowania, by uczestnictwo dzieci zawsze było organizowane zgodnie z podstawowymi zasadami bezpiecznego i konstruktywnego udziału;

22. zwraca uwagę na następujące aspekty podejścia całościowego:

- a) uznanie, że dzieci i młodzież są obywatelami i posiadają niezależne prawa, jak też stanowią część rodziny;
- c) zagwarantowanie, że dzieci dorastają przy wsparciu w postaci środków materialnych i wszelkich form pomocy, tak aby spełnione były wszystkie ich potrzeby emocjonalne, społeczne, fizyczne, edukacyjne i poznawcze, udzielanie w szczególności niezbędnego wsparcia rodzicom i rodzinom żyjącym w skrajnym ubóstwie, aby mogli oni zdobyć środki umożliwiające wypełnianie obowiązków rodzicielskich, i tym samym zapobieganie porzucaniu lub umieszczaniu w placówkach opiekuńczych dzieci rodziców znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej;
- c) zapewnienie dostępu do usług i możliwości, które są konieczne, aby wszystkie dzieci mogły polepszać swój obecny i przyszły dobrobyt; zwrócenie również szczególnej uwagi na dzieci potrzebujące szczególnego wsparcia (dzieci pochodzące z mniejszości etnicznych, dzieci imigrantów, dzieci bezdomne i niepełnosprawne), umożliwienie im osiągnięcia swojego całego potencjału i zapobieganie powstawaniu sytuacji zagrożenia, w szczególności zapobieganie ubóstwu wielogeneracyjnemu, również poprzez zapewnianie dostępu dzieci do edukacji i ochrony zdrowia;
- d) umożliwienie dzieciom uczestnictwa w społeczeństwie, w tym w podejmowaniu decyzji odpowiednich dla ich wieku, które mają bezpośredni wpływ na ich życie, jak też uczestnictwa w życiu społecznym, w rekreacji, aktywności sportowej i życiu kulturalnym;
- e) przyznawanie pomocy finansowej dużym rodzinom, z myślą o przyczynieniu się do powstrzymania spadku liczby ludności, a także pomoc dla samotnych rodziców wychowujących jedno lub więcej dzieci, razem ze środkami ułatwiającymi im wejście lub powrót na rynek pracy, zważywszy, że ten model jest coraz bardziej rozpowszechniony i że trudności, jakie napotyka rodzic znajdujący się w takiej sytuacji, są o wiele większe niż te, z którymi spotykają się rodziny z dwojgiem rodziców;
- f) uznanie roli rodzin dla dobrobytu i rozwoju dzieci;
- g) podkreśla znaczenie wspomagania łączenia dzieci wychowujących się na ulicy, dzieci będących ofiarami handlu oraz małoletnich bez opieki z ich rodzinami, przy czym należy w każdym przypadku rozważyć najlepszy interes dziecka; podkreśla, że łączeniu powinny towarzyszyć specjalne środki reintegracji społecznej w przypadku gdy sytuacja społeczno-ekonomiczna zmusiła dziecko do uprawiania nielegalnej działalności zarobkowej, szkodliwej dla jego rozwoju fizycznego i psychicznego, takiej jak prostytuowanie się czy handel narkotykami; wzywa do wspólnych skoordynowanych działań zajmujących się głębokimi przyczynami skrajnej marginalizacji i ubóstwa dzieci ulicy i ich rodzin, poprawiających ich dostęp do jakościowych usług i zwalczających przestępczość zorganizowaną; wzywa Radę do udzielenia zgody na podjęcie ogólnounijnego zobowiązania — opartego na rezolucji Parlamentu z dnia 16 stycznia 2008 r. „W kierunku strategii UE na rzecz praw dziecka” — w celu zagwarantowania, aby do 2015 r. żadne dzieci nie mieszkały na ulicy;
- h) zachęca państwa członkowskie do uznania faktu, że błędne koło skrajnego ubóstwa, słabości, dyskryminacji i wykluczenia społecznego naraża dzieci, a zwłaszcza dzieci ulicy, na szczególne ryzyko, oraz że zróżnicowane i zindywidualizowane działania są konieczne w celu zwalczania wielorakich form niedostatku; nalega, by państwa członkowskie poparły wspólne wysiłki UE zmierzające do powstrzymania handlu dziećmi i prostytucji, uzależnienia dzieci od narkotyków, przemocy wobec dzieci i przestępczości młodocianych;

Czwartek, 9 października 2008 r.

23. wzywa Komisję, aby rozważyła problem ubóstwa dzieci i wykluczenia społecznego w szerszym kontekście prowadzenia polityki UE, w tym kwestii takich jak imigracja, niepełnosprawność, dyskryminacja, ochrona dzieci przed wszelkimi formami maltretowania i wykorzystywania, osoby opiekujące się dziećmi i dorosłymi, równość kobiet i mężczyzn, wsparcie rodziny, aktywna integracja społeczna, opieka nad małymi dziećmi i ich edukacja, uczenie się przez całe życie czy godzenie życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do skutecznego wdrożenia zasady równych wynagrodzeń za pracę o jednakowej wartości społecznej i do przeprowadzenia szczegółowej analizy i reformy systemów ochrony socjalnej oraz do opracowania wytycznych UE do reformy systemów ochrony socjalnej z perspektywy równości płci, w tym indywidualizacji praw do ubezpieczeń społecznych, przystosowujących ochronę socjalną i usługi do zmieniających się struktur rodziny i gwarantujących, że systemy opieki socjalnej będą lepiej przeciwdziałały niepewnej sytuacji kobiet i zaspokajały potrzeby najbardziej narażonych grup kobiet;

25. wzywa Komisję do udoskonalenia stosowania wskaźników odniesienia i monitorowania w otwartej metodzie koordynacji, do ustanowienia wspólnych wskaźników oraz zebrania porównywalnych danych o wysokiej jakości i długoterminowych statystyk dotyczących sytuacji dzieci obejmujących wszystkie aspekty całościowego podejścia do zwalczania ubóstwa dzieci i wykluczenia społecznego, w tym warunki mieszkaniowe dzieci i rodzin, celem monitorowania dobrobytu dzieci;

26. zachęca Eurostat do ustanowienia powiązania z szeregiem wskaźników opracowywanych w celu monitorowania wpływu działań UE na prawa i dobrobyt dzieci, zleconych przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej; wskazuje na potrzebę podjęcia wspólnych wysiłków przez Komisję, Agencję Praw Podstawowych i państwa członkowskie zmierzających do współpracy z odpowiednimi agencjami ONZ, organizacjami międzynarodowymi i ośrodkami badawczymi nad udoskonalaniem zbioru porównywalnych danych statystycznych dotyczących sytuacji dzieci w Unii, która to potrzeba została wspomniana w jego ww. rezolucji z dnia 16 stycznia 2008 r.; wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszelkich możliwych działań mających na celu przestrzeganie zaleceń wyrażonych w sprawozdaniu Komisji Ochrony Socjalnej dotyczącym ubóstwa dzieci i dobrobytu w Europie, przyjętym w dniu 17 stycznia 2008 r., które podkreśla, że państwa członkowskie powinny dokonać przeglądu, na szczeblu krajowym i regionalnym, różnych dostępnych źródeł danych dotyczących dzieci w sytuacji zagrożenia;

27. apeluje do państw członkowskich o wprowadzenie systemów zapobiegawczych mających na celu wykrywanie sytuacji krytycznych, takich jak te, gdy rodzicom grozi utrata mieszkania, następuje nagle przerwanie nauki szkolnej przez dzieci lub przypadki, gdy rodzice byli maltretowani w dzieciństwie; wzywa państwa członkowskie do realizowania aktywnej polityki nakierowanej na zapobieganie wczesnego przerywania nauki przez dzieci poprzez mechanizmy wspomagające grupy, w odniesieniu do których istnieje takie ryzyko;

28. apeluje do tych państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, o decentralizację, na rzecz władz lokalnych, kompetencji związanych z wprowadzaniem systemów udzielania pomocy dzieciom będącym w trudnej sytuacji i z zarządzaniem tymi systemami, w celu zagwarantowania ich jak największej skuteczności;

29. popiera zdanie Komisji, że najlepsze wyniki w zwalczaniu ubóstwa dzieci daje uzyskanie równowagi między nastawieniem na różnorodność współczesnych struktur rodzinnych a nastawieniem na prawa dziecka;

30. wzywa Komisję do wspierania wyważonej polityki łączonej, odpowiednio finansowanej i opartej na jasnych celach, która uwzględni szczególny kontekst krajowy i skupia się na wczesnej interwencji;

31. wzywa państwa członkowskie do nasilenia procesu wzajemnego uczenia się oraz śledzenia udanych i nieudanych politycznych strategii w celu zwalczania ubóstwa dzieci i wykluczenia społecznego;

32. podkreśla znaczenie zintegrowanej, całościowej polityki rodzinnej, wychodzącej poza aktywną integrację w celu zajęcia się wszystkimi aspektami dobrobytu dziecka i rodziny oraz wyeliminowania ubóstwa dzieci i wykluczenia społecznego w Unii;

33. wzywa państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk w zakresie udziału dzieci w życiu publicznym oraz do wspierania włączania dzieci w podejmowanie decyzji dotyczących ich przyszłości, ponieważ jest to najlepszy sposób na przyjęcie dziecięcej perspektywy;

Czwartek, 9 października 2008 r.

34. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji i państw członkowskich dotyczące Konwencji praw dziecka ONZ; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia jasnego powiązania między agendą praw dziecka a agendą zwalczania ubóstwa dzieci i wykluczenia, ponieważ ubóstwo dzieci i niedostatek narusza podstawowe prawa człowieka; zachęca państwa członkowskie, by przygotowując swoje strategie integracji społecznej, uwzględniły zalecenia Komitetu Konwencji opracowane w odpowiedzi na sprawozdania z wdrażania przedstawione przez państwa strony i na alternatywne sprawozdania organizacji pozarządowych;

35. podkreśla, że samotni rodzice nie mogą być stawiani w sytuacji gorszej niż pary wychowujące dzieci, jeżeli chodzi o usługi i ulgi;

36. wzywa państwa członkowskie do opracowania krajowych strategii na rzecz ograniczenia i eliminacji ubóstwa dzieci na podstawie zróżnicowanego podejścia uwzględniającego nierówność poziomów ubóstwa w zależności od regionu i rozważanego wieku;

37. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania wszystkim dzieciom i ich rodzinom, również tym, które dotyka ubóstwo i wykluczenie społeczne, dostępu do wysokiej jakości usług opieki społecznej, odzwierciedlających jasno rozumiany wpływ ubóstwa na rodziny, w tym większe zagrożenie wykorzystaniem i maltretowaniem dzieci oraz skutki tych zjawisk;

Polityka zatrudnienia na rzecz rynków pracy sprzyjających integracji społecznej

38. zgadza się z Komisją, że posiadanie pracy to najlepszy sposób na uniknięcie ubóstwa i wykluczenia społecznego, ale nie zawsze jest ono wystarczającą tego gwarancją, gdyż zgodnie z oficjalnymi statystykami 8 % osób pracujących zawodowo w Unii jest zagrożonych ubóstwem; dlatego też wzywa Komisję i państwa członkowskie do skutecznego wdrożenia dyrektywy 2000/78/WE;

39. wzywa państwa członkowskie do skuteczniejszego wdrażania obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie zatrudnienia i spraw socjalnych;

40. podkreśla, że 20 mln ludzi w Unii, w większości kobiet, jest dotkniętych ubóstwem pomimo wykonywania pracy, a innymi słowy, że 6 % całej ludności i 36 % ludzi pracujących jest zagrożonych ubóstwem pomimo wykonywania pracy; wzywa państwa członkowskie do uzgodnienia przepisów dotyczących minimalnego wynagrodzenia jako integralnego elementu aktywnej integracji;

41. podkreśla, że zatrudnienie w niepełnym wymiarze godzin w Unii dotyczy 31 % kobiet i 7,4 % mężczyzn; podkreśla, że zatrudnienie w niepełnym wymiarze godzin w przypadku kobiet często jest nieistotną i marginalną pracą w niepełnym wymiarze godzin, niskopłatną i gwarantującą niewystarczający poziom zabezpieczenia społecznego; podkreśla, że kobiety są w związku z tym bardziej narażone na popadnięcie w ubóstwo, zwłaszcza w starszym wieku, ponieważ emerytury wypłacane w oparciu o zatrudnienie w niepełnym wymiarze godzin bardzo często nie wystarczają na prowadzenie samodzielnego życia;

42. jest zdania, że dla grup najbardziej zagrożonych aktywna integracja na rynku pracy wymaga następujących szczególnych działań:

- (i) wspierania indywidualnego rozwoju poprzez dostęp do edukacji, szkoleń, nauki przez całe życie, nabywanie umiejętności w zakresie nowych technologii i ocenę, a także stabilizację życia rodzinnego, integrację społeczną przed podjęciem zatrudnienia, uznanie, że odpowiedzialność każdej osoby za własną integrację społeczną ma bardzo duże znaczenie i powinna być stymulowana;
- (ii) dostarczania maksymalnego dostępu do informacji i opracowywania indywidualnych ścieżek rozwoju, zapewniających bezpieczne i stabilne zatrudnienie wymagające wysokich kwalifikacji, odpowiadające potrzebom i możliwościom poszczególnych osób; eliminacji przeszkód stojących przed osobami, które wchodzą lub powracają na rynek pracy, ze szczególną uwagą skierowaną na rodziny, w których dzieci wychowuje jedno z rodziców oraz sprzyjania stopniowemu przechodzeniu na emeryturę w celu podniesienia poziomu dochodów osób starszych i unikania ich ubożenia;

Czwartek, 9 października 2008 r.

- (iii) środków wsparcia sprzyjających zatrudnieniu oraz zdolności do utrzymywania się na rynku pracy (jak np. szkolenia w miejscu pracy i możliwości w zakresie uczenia się przez całe życie); rozwijania przedsiębiorczości oraz uzgodnień dotyczących pracy, które pomagają osobom znajdującym się na marginesie społecznym znaleźć pracę lub wejść na rynek pracy i pogodzić pracę zarobkową z wysiłkami na rzecz poprawy ich niekorzystnej sytuacji społecznej (jak np. brak odpowiedniego mieszkania, utrzymanie innych osób czy problemy zdrowotne);
- (iv) monitorowania kończenia stosunku pracy przez osoby w wieku emerytalnym na rzecz zwalniania stanowisk;
43. jest zdania, że należy opracować politykę opartą na zasadzie „opłacalności podejmowania pracy” w celu rozwiązania problemu pułapki płac oraz cyklu niska płaca/brak płacy występującego na niskich szczeblach rynku pracy, w którym osoby przechodzą od niepewnego, nisko płatnego zatrudnienia o niskiej jakości i niskiej efektywności do bezrobocia i/lub braku aktywności; podkreśla, że priorytetowo należy zająć się potrzebą elastyczności w działaniach związanych z bezrobociem i świadczeniami socjalnymi; uznaje, że systemy opieki społecznej powinny aktywnie motywować do poszukiwania nowych możliwości podjęcia pracy, a zarazem zachęcać do otwartości na zmianę poprzez łagodzenie utraty dochodów i oferowanie możliwości kształcenia; apeluje do decydentów, by w polityce opartej na opłacalności podejmowania pracy stosowali koncepcję „flexicurity”;
44. wzywa państwa członkowskie do ponownego przemyślenia „polityk aktywacyjnych” opartych na zbyt restrykcyjnych zasadach kwalifikowalności i zbyt surowych warunkach stawianych beneficjentom, i które zmuszają ich do podejmowania zatrudnienia o niskiej jakości, które nie zapewnia im godnego standardu życia;
45. proponuje wprowadzenie równowagi między osobistą odpowiedzialnością jednostek a zapewnieniem opieki socjalnej tak, aby umożliwić wszystkim godne życie i udział w życiu społecznym;
46. podkreśla stanowisko Rady, zgodnie z którym aktywna polityka w zakresie rynku pracy powinna propagować „dobrą pracę” i awans społeczny oraz powinna prowadzić do pokonywania kolejnych etapów na drodze do stałego, zyskownego zatrudnienia z odpowiednią ochroną socjalną, jak też godnych warunków życia i godnego wynagrodzenia;
47. podkreśla potencjał gospodarki społecznej, przedsiębiorstw społecznych, sektora nienastawionego na zysk i zatrudnienia w sektorze publicznym dla oferowania wspieranych możliwości zatrudnienia oraz środowiska pracy dla grup znajdujących się w trudnej sytuacji, który państwa członkowskie winny zbadać i jak najpełniej wspierać w ramach polityki wspólnotowej (Europejski Fundusz Społeczny, Fundusz Regionalny i Fundusz Spójności itd.);
48. zgadza się z Komisją, że osobom, które z różnych względów nie mogą pracować (np. z powodu poważnego upośledzenia, wieku lub niesprawności, wpływu utrzymującego się ubóstwa pokoleniowego lub dyskryminacji, obciążenia obowiązkami rodzinnymi lub opiekuńczymi bądź lokalnego niedostatku), polityka aktywnej integracji musi zapewniać środki wspierające dochody i środki wspomagające, aby zapobiegać ubóstwu i wykluczeniu społecznemu oraz umożliwić takim osobom godne życie i udział w życiu społecznym;
49. wzywa państwa członkowskie do ograniczenia presji fiskalnej nie tylko wobec osób o niskich dochodach, lecz również osób o dochodach średnich, tak aby zapobiec sytuacji, w której pracownicy wpadają w pułapkę niskich płac, i aby zniechęcić do nielegalnej pracy;
50. zwraca uwagę na przemiany społeczne w Europie, które zmieniają społeczną strukturę gospodarstw domowych; wzywa do uwzględnienia tych przemian z myślą o eliminacji przeszkód utrudniających dostęp do rynku pracy niepracującym partnerom pozostającym w wolnym związku;
51. uważa, że gospodarka społeczna i przedsiębiorstwa społeczne muszą zapewniać godne warunki pracy i płacy oraz wspierać równouprawnienie płci i politykę antidyskryminacyjną (np. niwelowanie rozbieżności w wysokości płac kobiet i mężczyzn, przestrzeganie porozumień zbiorowych i wypłacanie minimalnych wynagrodzeń oraz zapewnianie równego traktowania);
52. zauważa, że pomimo pożądanых działań na rzecz zwiększenia liczby osób podejmujących studia wyższe należy zachęcać państwa członkowskie do utrzymywania i wprowadzania praktyk zawodowych; wzywa państwa członkowskie do opracowania spójnej polityki staży zapewniającej minimalne gwarancje i godne wynagrodzenie, a ponadto do zwalczania obecnych tendencji do ukrywania miejsc pracy pod postacią bezpłatnych staży;

Czwartek, 9 października 2008 r.

53. wzywa Komisję i państwa członkowskie od opracowania jednolitego podejścia do procesu orientacji zawodowej we wszystkich systemach edukacyjnych w Unii, na podstawie podobnych formuł coachingu umożliwiających młodszym ludziom uczestnictwo w szkoleniach w dziedzinach związanych z pracą, wybranych przez nich w kontekście ścieżek rozwoju zawodowego; zauważa, że systemy szkoleń winny opierać się na wzajemnym uznawaniu dyplomów i świadectw zawodowych i powinny obejmować nauczanie języków z myślą o eliminowaniu barier komunikacyjnych w obrębie Unii; uważa, że programy przekwalifikowania powinny zapewnić równowagę między dobrym samopoczuciem psychicznym a zadowoleniem z pozycji zawodowej, tak aby przekwalifikowanie się nie było postrzegane jako utrudnienie lub przeszkoda w rozwoju zawodowym;

54. zwraca uwagę na potrzebę wspierania aktywnego uczestnictwa młodzieży, osób starszych i imigrantów we wszelkich wysiłkach na rzecz stworzenia integracyjnego rynku pracy; wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do pilnego opracowania zbioru środków mających na celu walkę z nielegalnym zatrudnieniem, przymusową pracą dzieci i nadużyciami polegającymi na wykorzystywaniu pracowników oraz do rozwiązania kwestii wprowadzającego w błąd mylenia migracji gospodarczej z poszukiwaniem azylu oraz obu tych zjawisk z nielegalną imigracją; wzywa państwa członkowskie, by przedstawiły propozycje przepisów zapobiegających wykorzystywaniu najsłabszych pracowników przez gangsterów oraz by podpisały i ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie ochrony praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin;

Zapewnianie usług wysokiej jakości i gwarantowanie dostępu grupom najbardziej narażonym i znajdującym się w niekorzystnej sytuacji

55. z zadowoleniem przyjmuje pogląd Komisji, że ustawowe i uzupełniające programy zabezpieczenia społecznego, opieka zdrowotna i usługi świadczone w ogólnym interesie społecznym muszą odgrywać rolę prewencyjną i działać na rzecz spójności społecznej, powinny ułatwiać integrację społeczną i chronić prawa podstawowe; zauważa potrzebę zapewnienia rozwoju wysokiej jakości, dostępnej i przystępnej opieki długoterminowej dla osób, które jej potrzebują, a także wsparcia dla osób świadczących opiekę; wzywa państwa członkowskie do rozpoznania i rozwiązywania problemów, z którymi borykają się osoby opiekujące się innymi, często zmuszone pozostać poza rynkiem pracy;

56. zgadza się z Komisją, że wszystkie usługi świadczone w interesie ogólnym, w tym przez branżę związane z infrastrukturą, takie jak transport, telekomunikacja, energetyka i inne rodzaje infrastruktury publicznej i usług finansowych, powinny odgrywać ważną rolę w zapewnianiu spójności społecznej i terytorialnej i przyczyniać się do aktywnej integracji;

57. podkreśla, że dostęp do towarów i usług powinien być prawem każdego obywatela Unii i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie dyrektywy horyzontalnej uzupełniającej dyrektywę 2000/78/WE i obejmującej wszelkie formy dyskryminacji na podstawie art. 13 traktatu WE, co powinno wesprzeć zwalczanie dyskryminacji w innych niż praca dziedzinach życia, w tym dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność, wiek, wyznanie lub przekonania i orientację seksualną; jednocześnie jest zdania, że potrzebne są dalsze postępy we wdrażaniu istniejących dyrektyw wspólnotowych Unii Europejskiej w sprawie zwalczania dyskryminacji;

58. zachęca państwa członkowskie do rozważenia standardowych taryf socjalnych dla grup najbardziej narażonych na przykład w obszarze opłat za energię i transportu publicznego oraz instrumentów ułatwiających otrzymywanie mikrokredytów w celu propagowania aktywnej integracji, jak również bezpłatnej opieki zdrowotnej i edukacji dla osób napotykających trudności natury materialnej;

59. zachęca Komisję i państwa członkowskie do umocnienia obowiązku świadczenia usługi powszechnej (np. w sektorach usług telekomunikacyjnych i pocztowych) w celu zwiększenia dostępności i przystępności podstawowych usług, a także do utwierdzenia obowiązku świadczenia ukierunkowanych usług publicznych, tak aby odpowiedzieć na potrzeby grup społecznych znajdujących się w trudnej sytuacji i nieuprzywilejowanych;

60. wzywa Radę do udzielenia zgody na podjęcie ogólnounijnego zobowiązania do położenia kresu bezdomności ulicznej do roku 2015 i wzywa państwa członkowskie do rozwijania zintegrowanych polityk w celu zapewnienia wszystkim dostępu do przystępnych cenowo, dobrych jakościowo mieszkań; apeluje do państw członkowskich o opracowanie „zimowych planów awaryjnych” w ramach szerszej strategii przeciwdziałania bezdomności, a także do ustanowienia agencji mających umożliwić zapewnianie i udostępnianie mieszkań grupom, które dotyka dyskryminacja; proponuje zbierać porównywalne dane na temat zakresu bezdomności oraz mieszkań o niskim standardzie; wzywa Komisję do opracowania unijnej ramowej definicji bezdomności oraz do przedstawiania co roku aktualizacji danych na temat działań podjętych i postępów poczynionych w państwach członkowskich w zakresie likwidowania bezdomności;

Czwartek, 9 października 2008 r.

61. apeluje do państw członkowskich o ograniczenie ubóstwa dzieci o 50 % do roku 2012, przy czym taka redukcja ma być mierzona na podstawie wskaźników natury nie tylko ekonomicznej, jako pierwsze zobowiązanie prowadzące do całkowitej eliminacji ubóstwa wśród dzieci w Unii, oraz o przyznanie zasobów wystarczających do realizacji tego celu; uważa, że wskaźniki stosowane do mierzenia tego ograniczenia powinny uwzględniać w szczególności dzieci pochodzące z rodzin żyjących w skrajnym ubóstwie;
62. podkreśla znaczenie propagowania zintegrowanych usług, które są dostosowane do wielowymiarowości ubóstwa i wykluczenia społecznego, odnosząc się np. do związku pomiędzy ubóstwem a bezdomnością, przemocą, zdrowiem i zdrowiem psychicznym, poziomem wykształcenia, integracją w społeczeństwie i we wspólnocie, brakiem dostępu do technologii i infrastruktury informacyjnej oraz pogłębianiem się „przepaści cyfrowej”;
63. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia podejścia włączającego zdrowie do wszystkich dziedzin polityki oraz do opracowania zintegrowanej polityki społecznej i zdrowotnej w celu zwalczania nierówności w zakresie świadczenia usług zdrowotnych, zapobiegania i stanu zdrowia, zwłaszcza w odniesieniu do grup znajdujących się w trudnej sytuacji i tych, do których najtrudniej jest dotrzeć;
64. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania wolontariatu i do udzielania pomocy w integracji społecznej osobom, które straciły kontakt z rynkiem pracy lub w nim już nie uczestniczą;
65. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja skupiła się na poprawie dostępności (dostępu jako takiego oraz przystępności) i lepszej jakości usług (zaangażowanie użytkowników, monitorowanie, ocena wyników, dobre warunki pracy, zasada równości w polityce rekrutacji i przy świadczeniu usług, koordynacja i integracja usług oraz odpowiednia infrastruktura fizyczna);
66. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy koordynacji usług publicznych, zwłaszcza powiązań między usługami dla dzieci i dla dorosłych; apeluje do państw członkowskich, aby wprowadziły programy wsparcia przeznaczone dla rodziców, dotyczące różnych dziedzin, w odniesieniu do których występuje wynikający z ubóstwa brak kompetencji wychowawczych, i aby zapewniły odpowiednie zasoby dla telefonów zaufania dla dzieci; podkreśla, że podmioty świadczące usługi publiczne dzieciom i rodzinom muszą zapewnić istnienie odpowiednich struktur, zachęt, systemów zarządzania wynikami, strumieni finansowania i siły roboczej, zapewnić, że pracownicy „z pierwszej linii” dysponować będą odpowiednimi umiejętnościami, wiedzą i pewnością siebie, które są potrzebne do lepszego zapobiegania i wczesnego interweniowania oraz że usługi odpowiadać będą potrzebom użytkowników, zwłaszcza tych pochodzących z rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji;
67. wzywa państwa członkowskie do położenia większego nacisku na fakt, że cięcia dotacji do określonych usług, takich jak dopłaty do posiłków, bezpłatne materiały edukacyjne oraz autobusy szkolne, a także do podstawowych zajęć wypoczynkowych i pozaszkolnych mogą powodować bezpośrednie społeczne wykluczenie, w szczególności w przypadku dzieci pochodzących z rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji społecznej; kładzie nacisk na potrzebę, by państwa członkowskie zapewniły równe szanse na integrację wszystkim dzieciom poprzez aktywną politykę sportową w szkołach oraz dostęp do technologii informacyjnych; wzywa Komisję do wpisania usług, z których korzystają dzieci, takich jak świetlice, transport i posiłki szkolne, na listę usług socjalnych użyteczności publicznej;
68. z zadowoleniem przyjmuje umożliwianie niepełnosprawnym życia poza ośrodkami zinstytucjonalizowanymi, zauważa jednak, że wymaga to promowania dostarczania wysokiej jakości całościowych usług w zakresie wsparcia i opieki, opartych na społeczności lokalnej i ułatwiających samodzielne życie, a także prawa do indywidualnego wsparcia, prawa do kontrolowania własnego budżetu i pełnego uczestnictwa w życiu społecznym;
69. podkreśla, że państwa członkowskie powinny wspierać opracowywanie i wdrażanie kompleksowych lokalnych, regionalnych i krajowych strategii dotyczących starzenia się społeczeństwa;
70. uważa, że zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i na szczeblu UE należy podejmować więcej działań zmierzających do stwierdzenia, badania i rozwiązywania problemu przemocy domowej oraz wykorzystywania dzieci i ludzi starszych;
71. wzywa państwa członkowskie do opracowania bardziej konstruktywnego podejścia do polityki narkotykowej, z naciskiem na edukację i leczenie uzależnień, a nie na sankcje karne;
72. wzywa państwa członkowskie do nadania priorytetowego znaczenia środkom na rzecz zdrowia publicznego, których celem jest bezpośrednio rozwiązywanie dotyczącego wielu mniejszości etnicznych problemu nierówności w poziomie zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej;

Czwartek, 9 października 2008 r.

73. zauważa, że we wszystkich państwach członkowskich nadużywanie alkoholu i narkotyków może prowadzić do przestępczości, bezrobocia i wykluczenia społecznego; uważa zatem za niedopuszczalne, że dla wielu osób jedynym sposobem na uzyskanie dostępu do leczenia i poradnictwa w tym zakresie jest system więziennictwa;

74. podkreśla, że istnieje wiele rodzajów niepełnosprawności, w tym trudności w poruszaniu się, zaburzenia widzenia, zaburzenia słuchu, zaburzenia zdrowia psychicznego, choroby przewlekłe i trudności w uczeniu się; podkreśla, że osoby dotknięte niepełnosprawnością wieloraką borykają się ze szczególnymi problemami, podobnie jak osoby dotknięte wielokrotną dyskryminacją;

75. wzywa do zaprzestania stygmatyzacji osób cierpiących na zaburzenia zdrowia psychicznego oraz osób z trudnościami w uczeniu się, do działań na rzecz zdrowia psychicznego i dobrego samopoczucia oraz do zapobiegania zaburzeniom psychicznym, a także do przeznaczania większych środków na leczenie i opiekę;

76. wzywa państwa członkowskie do egzekwowania prawodawstwa skierowanego przeciwko handlowi ludźmi i przeciwko dyskryminacji, a zwłaszcza do podpisania, ratyfikowania i wdrożenia Konwencji Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi;

77. wzywa państwa członkowskie, aby utrzymały politykę praw człowieka opartą na prawie do azylu, zgodnie z konwencją dotyczącą statusu uchodźców i innymi odpowiednimi aktami z zakresu praw człowieka, a jednocześnie działały na rzecz uniezależnienia osób starających się o azyl od zasiłków, poprzez umożliwienie im pracy, a także aby rozważyły stworzenie większej liczby dróg legalnej imigracji;

Poprawa koordynacji polityki i zaangażowanie wszystkich istotnych uczestników

78. wyraża ubolewanie z powodu tego, że wspólne sprawozdanie Komisji w sprawie zabezpieczenia społecznego i integracji społecznej za rok 2008 nie kładzie wystarczającego nacisku strategicznego na eliminację ubóstwa i przewycięzanie wykluczenia społecznego;

79. zgadza się z Komisją, że podejście aktywnej integracji musi wspierać zintegrowany proces wdrażania na szczeblu UE, krajowym, regionalnym i lokalnym, z udziałem wszystkich właściwych podmiotów (partnerzy społeczni, organizacje pozarządowe, władze lokalne i regionalne itd.), a także przewidywać aktywny udział samych osób nieuprzywilejowanych przy opracowywaniu strategii, zarządzaniu nimi, ich wdrażaniu i ocenie;

80. podkreśla potrzebę wprowadzenia jednolitego szeregu środków na szczeblu europejskim, z myślą o zapobieganiu i karaniu wszelkiego rodzaju nadużyć przeciw mniejszościom, osobom niepełnosprawnym i osobom w podeszłym wieku, poprzez konkretne działania mające na celu ogólne złagodzenie trudnej sytuacji tych grup społecznych, w tym pod względem materialnym;

81. wzywa Radę i Komisję do odnowienia wyraźnego nacisku strategicznego na eliminowanie ubóstwa i propagowanie integracji społecznej w kontekście agendy społecznej 2008-2012; wzywa do wyraźniejszego zaangażowania w kolejnym cyklu otwartej metody koordynacji w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej, do opracowania nowej, dynamicznej i skutecznej wspólnotowej strategii ustanawiającej konkretne cele i prowadzącej do stworzenia skutecznych narzędzi i mechanizmów monitorowania skupiających się na zwalczaniu ubóstwa, wykluczenia społecznego i nierówności; wzywa Radę i Komisję do zajęcia się problemami dotyczącymi różnych procesów koordynacji (strategia lizbońska, europejska strategia na rzecz trwałego rozwoju, otwarta metoda koordynacji w zakresie opieki socjalnej i integracji społecznej) w sposób zapewniający wyraźne zaangażowanie w zwalczanie ubóstwa oraz we wspieranie integracji społecznej w ramach wszystkich tych dziedzin polityki;

82. wzywa Komisję, Komisję Ochrony Socjalnej oraz państwa członkowskie do opracowania konkretnych celów związanych z równością płci w celu zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, obejmujących zespół działań politycznych wspomagających grupy kobiet bardziej narażonych na ryzyko ubóstwa, takie jak rodziny nietradycyjne i rodzice samotnie wychowujący dzieci, imigrantki, kobiety-uchodźcy i kobiety z mniejszości etnicznych, kobiety starsze oraz kobiety niepełnosprawne;

Czwartek, 9 października 2008 r.

83. zachęca partnerów społecznych do dalszych wysiłków, które zapoczątkowali już, opracowując wspólną analizę i program prac w zakresie integracji na rynku pracy osób nieuprzywilejowanych na lata 2006-2008; uważa, że potrzebne jest lepsze sprawowanie rządów, by koordynować działania partnerów społecznych, które są związane z rynkiem pracy, z szerszym dialogiem społecznym (z organizacjami pozarządowymi itp.) na temat integracji społecznej wychodzącej poza samą tylko kwestię zatrudnienia;

84. popiera zdanie Komisji, że w odniesieniu do zalecenia 92/441/EWG i otwartej metody koordynacji na rzecz integracji społecznej i opieki socjalnej wymagane są odpowiednie wskaźniki i całościowe krajowe systemy gromadzenia i analizy danych (np. danych statystycznych na temat średnich dochodów do dyspozycji, konsumpcji w gospodarstwach domowych, poziomu cen, minimalnych płac, programów minimalnych dochodów i związanych z nimi świadczeń); uważa, że monitorowanie i ocena wdrażania strategii integracji społecznej oraz sprawozdania z postępów państw członkowskich winny pokazywać, czy we wszystkich państwach członkowskich, również na szczeblu regionalnym, przestrzegane jest podstawowe prawo do wystarczających zasobów i pomocy społecznej pozwalające na godne życie;

85. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Odnowione zobowiązanie na rzecz europejskiego modelu społecznego: udoskonalenie otwartej metody koordynacji w zakresie ochrony socjalnej i integracji społecznej” (COM(2008)0418), w którym proponuje się wzmocnienie społecznej otwartej metody koordynacji poprzez zwiększenie jej widoczności oraz usprawnienie metod pracy, a także poprzez wzmocnienie jej powiązań z innymi dziedzinami polityki; przyjmuje z zadowoleniem zwłaszcza wnioski Komisji w sprawie ustanowienia celów związanych ze zmniejszaniem ubóstwa (ogólnie pojętego ubóstwa, ubóstwa dzieci, ubóstwa osób pracujących oraz trwałego, długoterminowego ubóstwa), minimalnym poziomem dochodu zapewnionym przez emerytury oraz z dostępem do opieki zdrowotnej wysokiej jakości (ograniczeniem śmiertelności noworodków, poprawą zdrowia i zwiększaniem długości życia, itd.);

86. wzywa państwa członkowskie do podjęcia skutecznych środków służących osiągnięciu celów barcelońskich w zakresie opieki nad dziećmi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do sformułowania zaleceń w sprawie sposobów zaspokajania potrzeby świadczenia usług opieki w Europie (a konkretniej organizowania i finansowania opieki nad dziećmi i innymi osobami zależnymi), z uwzględnieniem opracowania dokładnych celów i wskaźników w celu zapewnienia do roku 2015 w obrębie Unii obiektów opieki dla 90 % dzieci od narodzenia po obowiązkowy wiek szkolny oraz wystarczającego poziomu opieki dla innych osób zależnych; podkreśla fakt, że wszystkie usługi powinny spełniać kryteria przystępności cenowej, dostępności i wysokiej jakości, tak aby wychowywanie dzieci i sprawowanie opieki nad osobami zależnymi nie stanowiło dłużej dla kobiet szczególnego „ryzyka popadnięcia w ubóstwo”;

87. podkreśla, że osoby najbardziej oddalone od rynku pracy powinny bardziej korzystać z takich programów Wspólnoty, jak Europejski Fundusz Społeczny i inicjatywa EQUAL; wzywa Komisję do oceny wkładu funduszy strukturalnych w realizację celów otwartej metody koordynacji w oparciu o wskaźniki integracji społecznej oraz do zachęcania do stosowania przepisów nowego rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego oraz wykorzystania funduszy na rzecz postępu w celu wspierania aktywnych środków integracji i badania możliwości wyodrębniania funduszy EFS lub wyznaczania konkretnego budżetu na rzecz inicjatywy wspólnotowej w tym obszarze; uważa, że będzie to również sprzyjało tworzeniu sieci wymiany dobrych praktyk w zakresie zwalczania ubóstwa i zachęcało do wymiany doświadczeń między państwami członkowskimi;

88. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w kontekście Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym zobowiązały się do podjęcia skutecznych działań, które powinny stanowić istotną część długookresowego dążenia do pokonania ubóstwa;

89. wzywa Komisję, by popierała konstruktywny i bezpieczny udział dzieci we wszystkich sprawach, które ich dotyczą, zapewniając wszystkim dzieciom jednakowe możliwości zaangażowania;

*

* *

90. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz Komisji Ochrony Socjalnej.